

CONSTANTIN VOICU

poet, publicist

(n. 23 octombrie, 1954 - Mânjina-Voinești, Dâmbovița)

În poeziile lui Constantin Voicu găsim un îndemn, atât de necesar astăzi, de a ne reîntoarce la copilărie, căci – vorba lui Creangă – ea singură este veselă și frumoasă. Autorul ne plimbă, sub semnul candorii și frăgezimii, pe „drumul vremii” și prin anotimpuri pe care le descrie „cu suflet de copil”, dându-ne tablouri sugestive, pline de voie bună și de grație, dar și de sfaturi mai grave.

– acad. Mihai Cimpoi

Constantin Voicu a urmat școala gimnazială în comuna Mânjina-Voinești, absolvind Școala Normală Câmpulung-Muscel în 1974, apoi Facultatea de Științe Umaniste a Universității „Valahia” Târgoviște, specializarea geografie (masterat 2005). Este învățător la școli din Călugăreni (Prahova), Răcari, Vulcana-Băi (Dâmbovița) și Târgoviște.

A debutat cu poezia „Visând așa...” în revista școlară „Flori muscelene” (1972) și revista în „Flacăra” (1980), la recomandarea lui Adrian Păunescu.

Colaborează la publicațiile: „Tribuna”, „Scânteia tineretului”, „Suplimentul literar artistic al Scânteii tineretului”, „Flacăra”, „Luceafărul”, „Jurnal de Dâmbovița”, „Glasul cetății”, „România mare”, „Tricolorul”, „Eroica”, „Curier”, „Litere”. Fondează și conduce periodicul „Vulturul Basarab” (1994), „Tricolorul de Dâmbovița” (2003), precum și revista pentru copii „Căldărușa cu bondari” (2003). Redactor-șef adjunct al revistei „Eroica” (2008) și coordonator al revistei pentru copii „Armonii” (2006), redactor al revistei „Casa noastră” (2012).

Fondator al secțiunii destinate copiilor „Clopoțelul literar” (2008) și unul dintre organizatorii Festivalului Național de Poezie „Toamna literară pietroșițeană – Mircea Horia Simionescu” (2010). A moderat emisiuni literare la posturile naționale de radio și televiziune (redactor Liviu Grăsoiu), cât și la posturile locale de radio (Radio D) și televiziune (ArtPress TV, Columna TV). Obține premii la Festivalul de Literatură „Moștenirea Văcăreștilor” (1989), al revistei „Argeș” sau la Radio-Craiova (1982).

A debutat editorial sub pseudonimul **Simache Porumbaru**, în volumul colectiv „Inscripții în timp” (1983). Publică apoi în culegerile de versuri „Columnă de victorii”, „Foc nestins”, „Diademe ale timpului nostru”.

Primul volum de versuri „Zări de maramă pe Râu Alb” (1999), urmat de „Pulbere sacră” (2000),

„Căldărușa cu bondari” (2003), „Neamul florilor de tei” (2003), „Moartea mea de dragoste” (2004).

Premiul la secțiunea poezia pentru copii pentru volumele „Steaua de copilărie” (2005) și „Cu lunile, prin târg, alunecând...” (2008) acordate de Societatea Scriitorilor Târgovișteni.

Scrieri

Zări de maramă pe Râul-Alb, Târgoviște, Ed. Domino, 1999;

Pulbere sacra, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2000;

Căldărușa cu bondari, Târgoviște, Ed. Pildner & Pildner, 2003;

Neamul florilor de tei, Târgoviște, Ed. Pildner & Pildner, 2003;

Moartea mea de dragoste, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2004;

Steaua de copilărie, Târgoviște, Ed. Pildner&Pildner, 2005;

Hai la școală, boieri mari!, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2005;

Când florile deschid fereastra (învățături pentru cei mici), Câmpulung-Muscel, Ed. Larisa, 2006;

Cu lunile, prin târg, alunecând, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2008.

Antologii

Inscripții în timp, București, Ed. Eminescu, 1983;

Caiete Litere. În căutarea unui topos liric, Antologie a SST, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2006, p. 157-162; *Târgoviște-India*, Antologie poetică / Poetical anthology, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2008, p.

188-190; *Târgoviște-Chișinău-Sankt Petersburg*, Antologie de poezie, Ed. Bibliotheca, Târgoviște, 2012.

Colaborări

George Coandă, Gabriela Nițulescu, Constantin Voicu - *Istoria Aninoasei (Dâmbovița). Cronologie enciclopedică*, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2012.

Poezii

Târgoviște, romanta mea și-a vieții

Când tomana vine la fereastră

Și vântul bate lin,

Am prins în mâini,

Fără să știu,

O floare-albastră

Și-n ochi o lacrimă

Din ochii tăi tăi senini.

Privesc pe cerul tău cum trec cocorii

Si-n vânt îmi joacă părul alb că norii,

Iar tinerețea mi s-a dus departe

Precum o stea pierdută-n miazănoapte.

Târgoviște, prietenul meu vechi,

Orașul meu cu frunzele de aur la urechi,

Oricum ai fi te-aștept să-mi vii în casă –

Floreța mea în straie de mireasă.

Din cronici vechi iubirea mea să crească

Lumina ta de-arigint, brâncovenească...

Și-așa cum ești
În toamna mea și-a vieții,
Târgoviște, frumoasul meu destin,
Dacă mi-ai da iar anii tinereții –
Floare de-aș fi

Din ochiul tău senin...
Târgoviște, Venezie a vieții,
Orașul meu din anii tinereții,
În Deal când bate clopotul de-aramă
Sufletul meu, mereu...mereu, te cheamă...
Chiar de mă trec ca frunza amăruie
Doar tu rămâi lumina mea dintâie,

Târgoviște!

Umilul tău ostatic

Elenei Văcărescu (replică la poezia "Patriei mele")

Tot stau și-ascult vorba-ți limbă
Domol ce curge din cămin,

Și nu mi-ar fi deloc străină,
Chiar dac-aș fi un pelerin;

Și-apoi îmi vine-n înserare,
Acea-n care tu ai scris:
Că de-ai cerut la toți iertare
Cu buze dulci șoptind un vis...

Și binecuvântată este
Cum binecuvântată e
O școală care dă de zester
În patrie găsindu-se.

Și eu, umilul tău ostatic,
De n-am să cad la tot ce-i greu
Adorm la tine, singuratic,
Sub floarea din călcâiul tău.

Întocmit de
Liliana Marin, editor